

Brat, sestra, prežil/la/ si alebo prežívaš sklamanie, nemoc, slabosť tela, problémy? Cítiš trň bolesti v svojom tele? Aj v takýchto situáciách je tu nádej a zaslúbenia, ktoré si vierou môžeš privlastniť. Božia moc sa dokonáva v slabostiach a chce sa dokonáť aj v твоjich slabostiach. Aj keby boli tvoje problémy akokoľvek veľké, aj tak je Božia moc a láska ešte väčšia a možnosť pomoci na dosah ruky. Milosť Božia sa ti aj dnes ponúka v Pánovi Ježišovi skrze Jeho slovo. Nebuď skleslý/la/, zlož svoje bremená pred Pánom Bohom na modlitbe a On svoju moc dokáže aj v Tvojej slabosti. Jeho slovo je pravdivé. Nech ťa Pán Ježiš mocne požehná aj v túto Pašiovú nedeľu.

„Vtedy Ježiš riekol učeníkom: Ak niekto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž na seba a nasleduje ma!“

V úvode svojej kázne chcem citovať slová piesne obľúbenej speváčky Mariky Gombitovej z jej piesne: Kríž. Sú to precítané slova ženy, ktorá dlhé roky na vlastnom tele nesie svoj kríž. „Niekedy túžiš zlomiť svoj kríž, zápalku na dva kúsky v dlaní, v hre bolo všetko, nevyšlo nič... Niekedy máš chuť zavolať tam, do veľkej požičovne krížov, pošlite lepší než ten, čo mám, je ticho na tom čísle vyššom. Niekedy chceš ho poslať už späť, choď kríž môj, si strašne ťažký...“

K životu viery patrí aj myšlienka na utrpenie. Práve o tom hovoril pred svojou smrťou Pán Ježiš so svojimi učeníkmi. Od samého začiatku vedel, čím bude musieť prejsť. Vedel, že jeho život smeruje ku krížu. Učeníci Ho nechápali. Mali asi predstavu, že Ježiš urobí ich život lepším, krajším. Museli prijať horkú pravdu, že to hlavné nepochopili. Nebrali vážne, že Ježiš má utrpenie v životnom programe. A vôbec nie náhodne a bezúčelne, ale utrpenie ako pomoc človeku, ako prostriedok k napraveniu toho, čo človek svojim hriechom pokazil. Tu stojí – ešte živý – medzi svojimi učeníkmi a hovorí: To je moja cesta, ja chcem po nej ísť, nikto mi v tom nesmie brániť.

Dnes žijeme dávno po tom, čo sa tieto veci udiali v Jeruzaleme. To však neznamená, že máme oproti učeníkom výhodu, že lepšie rozumieme, prečo sa to stalo. Nie je to tak. Je mnoho veriacich, ktorí považujú ukrižovanie Krista za tragickú nehodu, k akým dochádza často. Je tiež dosť takých, ktorí Ježiša vidia a uznávajú len ako dobrého rečníka, učiteľa, človeka s veľkou charizmou, ale prehliadajú Jeho utrpenie. Potrebujeme sa všetci zamyslieť a uvedomiť si, Jeho poslaním bolo ísť cestou trápenia, lebo len to mohlo priniesť úžitok nám všetkým. Myslíme vďačne na to, že to pekné čo ako kresťania máme, celé bohatstvo duchovných darov, má svoj pôvod v trpiteľskom živote nášho Pána, v tom, že tak rozhodne odmietol iný spôsob života.

Ale Pán Ježiš nehovorí len o svojom životnom programe, ale obracia sa ku svojim učeníkom a hovorí im, čo oni majú robiť. Ak chcú ísť s Ním, je predovšet-

kým potrebné, aby každý zaprel seba. Tomu porozumieme, ak si uvedomíme, čo to je zaprieť druhého. To je to, čo urobil práve Peter na nádvorí domu najvyššieho kňaza. Keď sa ho pýtali na jeho vzťah k Ježišovi, povedal, že nezná toho človeka. A toto je potrebné hovoriť aj nám na vlastnú adresu. Neznám toho človeka – ktorý chce, aby som žil ako On. Neznám Ježiša – lebo chce, aby som nešiel tvrdo za svojou vecou, často nečistou a nemravnou. Nechcem sa k takému Ježišovi priznať. – Máme pocit akoby Ježiš od nás žiadal sebazničenie. A my neradi prichádzame o svoje JA! Človek lipne na svojom živote a usiluje sa o jeho rozvinutie. Ale pochopme, že Pánovi Ježišovi ide o to, aby sme boli ľuďmi novými, sformovanými čo najviac na Jeho podobu, hľadajúci to, čo On priniesol – totiž kráľovstvo Božie.

Možno všetci máme nejakú skúsenosť so sebazaprením. Ono je potrebné všade kde aspoň dvaja spolu žijú. Tým skôr, ak ide o väčšie spoločenstvo. Iste si to teraz v čase pandémie uvedomujú a prežívajú mnohí. Keď treba byť disciplinovaní, obmedzovať vlastné nároky, vzdávať sa toho, čo môže priniesť určitú ujmu, či dokonca škodu. Dokážu sa iste zaprieť rodičia v prospech detí, opačne je to už vzácnejšie. Dokážeme škrtnúť svoj názor s ohľadom na mienku svojho nadriadeného. To všetko si zasluhuje pochvalu. Bez sebazaprenia je nemysliteľné akékoľvek spoločenstvo ľudí. A predsa je to pri Ježišovi Kristovi niečo iné, nové: On radí k sebazapreniu preto, aby v ľudskom živote víťazilo Božie kráľovstvo, Božie hodnoty. Odstrániť z hlavy a srdca nepotrebné a neužitočné, vytrhnúť sebeckvo. To je rada Pána Ježiša. To všetko má viesť k jedinému cieľu: aby Božie kráľovstvo skutočne bolo v nás a medzi nami.

To však nie je všetko, čo nám Pán Ježiš radí. Pridáva: Vezmi svoj kríž a nasleduj ma! – Vziať svoj kríž, tomu sa od dávnych čias rozumie tak, že človek má statočne niesť nejaké životné trápenie. A niet pochybnosti o tom, že každý človek nejaké trápenie má. A tak hovoria o nosení kríža aj ľudia, ktorí nemajú žiaden vzťah k Bohu, k Ježišovi. Ale Pán Ježiš mieri iným smerom. Ved' od nášho trápenia, väčšinou zavineného hriechom, prišiel človeku pomôcť. Chce, aby si každý uvedomil základnú vec: kto vezme vec Božieho kráľovstva naozaj vážne, bude mať ťažkosti až až! Aj Ježiša ponižovali po celý Jeho krátky život. Postavili proti Jeho láske nenávisť, proti Jeho pravde lož a klam, proti Jeho čistote ľudskú špinu. Práve tak sa to môže stať komukoľvek z nás. Ale kto z nás nesie kríž preto, že hľadá Božie kráľovstvo? Pán Ježiš sa nám tu dobýja do svedomia. Pýta sa nás, či Ho berieme vážne, či naozaj hľadáme tie veci, pre ktoré On toľko trpel. Nejde o to, aby sme utrpenie vyhľadávali alebo si ho sami spôsobili. Ide o to, brať Ježiša vážne, či sa to niekomu páči alebo nepáči. A nieť pri tom radosť z ľuďmi duchovne spriaznenými, ale aj neľúbosť, či dokonca výsmech a zlosť od tých ostatných, pre ktorých je ukrižovaný Kristus pohoršením.

Život s Ježišom nie je pohodlná cesta. Nie, nie je to ľahká cesta. Ale človek s Je-

žišom objaví kúzlo aj v tom, z čoho mal možno kedysi strach. Zistí, koľko zbytočných vecí so sebou v živote vlečie, a naučí sa zbavovať zbytočnej „záťaže.“ Mnohé veci, bez ktorých sme sa kedysi nemohli obísť, odložíme a prídeme na chuť tým, bez ktorých sme sa kedysi pokojne obišli. Život s Ježišom nie je ľahký, ale prináša veľa radosti. Ak je Kristus súčasťou môjho života, nájdem odvahu konať tak ako On. To je to na čo myslí Pán Ježiš, keď nám hovorí: „vezmi svoj kríž a nasleduj ma“. Amen

Modlitba: Pane Ježiši, ďakujeme Ti, že si pre naše dobro trpezlivo znášal poníženie a bolesti až po ukrižovanie. Tvoje utrpenie je pre nás zdrojom života, začiatkom nových vecí. Prosíme za všetkých, ktorí majú nejaké starosti nesú bolesti, prežívajú sklamania, trpia nevinne a nesú ťarchu svojho kríža. Pamätaj na nich vo svojej láske. Amen

Piesne neudávam, predpokladám, že si čítate a spievate Pašie.

Pán života a smrti si v Žiline povolal do večnosti nášho rodáka, Ing.architekta Tomáša, Miroslava Niňaja. Pripomínať nám ho bude náš dom smútku, ktorý projektoval. Vyjadrujeme hlbokú sústrasť jeho najbližším v Žiline a v Záv. Porube. „Blahoslavení sú verní, lebo ich skutky ich predchádzajú do Božieho kráľovstva.“

Vo štvrtok sme sa v nádeji vzkriesenia rozlúčili s Petrom Lešťanom. Manželke s deťmi s ich rodinami vyjadrujeme hlbokú sústrasť prosiac Všemohúceho, aby im pomáhal v ich dňoch smútku. „Kto verí vo mňa bude žiť aj keď umrel.“

Podobne zdieľame smútok so sestrou Melániou Paškovou, ktorá si pripomína 20. výročie smrti manžela Milana. „Blahoslavení všetci, ktorí v Pánovi umierajú.“

Je možné poslúžiť Večerou Pánovou v rodine. Ak je záujem, oznámte mi to tel. alebo sms na číslo: 0908/902044 Samozrejme pri zachovaní všetkých predpisov.

Pri platení dane sme prijali príspevky vo výške 308.- eur

Zarmútená rodina Lešťanova pri smrti manžela, otca, starého otca obetuje pre potreby zboru 70.-eur.

Sestra Melánia Pašková pri 20. výr. smrti manžela obetuje 50.-eur

POŽEHNAJ NÁM HOSPODIN, ABY SME VIDELI DOBRÉ VECI PO VŠETKY DNI NÁŠHO ŽIVOTA!